

antage, at ogsaa de ved Luftarternes Sammentrykning frembragte Vædsker rette sig derefter. Saa vidt vore Kundskaber gaae, adlyde endeligen ogsaa de faste Legemer denne Sammentrykningslov. Det skulde altsaa blot være ved Overgangene fra een af disse Tilstande til en anden, at et Spring fandt Sted, og Loven ikke gjeldte. Tilkommende Undersøgelser ville afgjøre om denne Lov er ligesaa ubegrendset anvendelig paa de draabeflydende og faste, som paa de luftformige Legemer.

Som bekjendt er det lykket Chemien, især i de nyeste Tider, at frembringe Forbindelser af Chloret og de fleste brændbare Stoffer. Blandt de faa Chlorforbindelser, som endnu stode tilbage var Leerærets (Leermetallets). Af de sædvanlige Fremgangsmaader, hvorved Chlorforbindelser tilveiebringes, var her intet at vente. En ny maatte forsøges. Over en Blanding af reen Leerjord, som holdtes glødende i et Porcellainrør, lededes tört Chlor. I det Leerjorden herved fik Leilighed til at skille sig ved sin Ilt, forbandt sig dens brændbare Bestanddeel med Chloret, og dannede derved en flygtig Sammensætning, som let opfangedes i et Forlag, der naturligviis maatte være forsynet med et Afledningsrør for det uindsugede Chlor, og den dannede Kuliteluft. Chlorets Forbindelse med Leerjordens brændbare Grundstof, *Chlorleeræret*, er flygtigt ved en Varme, der ikke meget overgaaer det kogende Vands; det er lidt gulagtigt, maaskee dog af vedhængende Kulstof; det er blødt, antager dog Krystalform; det indsuger begjærligt Vand, og opløser sig med stor Lethed deri, og med Udvikling af Varme. Opvarmet hurtigt med Kaliamalgam, lider det en Adskillelse, hvorved Chlorkaliær og Leeræramalgam dannes. Dette Amalgam adskiller sig med en stor Hurtighed i Berøring med Luften, og giver ved Destillation, uden Berøring med Luften, en Metalklump, som i Farve og Glands noget nærmer sig Tinnet. I övrigt har Forf. baade i det erholdte

Amalgam og Leermetal fundet mærkværdige Forhold, der ikke tillade ham at ansee Forsøgene som sluttede; men med Sandsynlighed love vigtigt Udbytte. Efter den her beskrevne Fremgangsmaade kan man ogsaa erholde Chlorkieselær. Det er meget flygtigere end Chlorleerær. Man kan derfor let ved eet Arbeide erholde baade Chlorleerær og Chlorkieselær, naar man nemlig leder Chlor over en glödende Blanding af Kulstöv og Porcellainleer. Kieselen i denne Jord danner med Chloret en saa flygtig Materie, at den maa opfanges i et ved kunstig Kulde kjölet Forlag. Chlorkieselæret er draabeflydende, farvelöst, og har efter Forsög, som Cand. Pharm. & Phil. *Köster* har foretaget, en Vægtfylde = 1,5 gang Vandets, og sit Kogepunkt ved 50° efter Hundredeels Thermometeret. Dets Flygtighed synes at hindre dets Adskillelse ved Kaliamalgam; men naar den lykkes tör man ogsaa haabe at see Kieselens brændbare Grundstof, der allerede af *Berzelius* er fremstillet som et Pulver, tilveiebragt i sammenhængende, maaskee endog metalglindsende Skikkelse.

Dr. *G. Forchhammer* har i en Afhandling om de geognostiske Forhold paa endeel af Sjælland og Naboöerne, beviist, at vort Kridt ikke alt hörer til een og selvsamme Danning, men at man, støttet paa Leiringsforholdene skjelner imellem 2 meget bestemte Kridtdannelinger, hvoraf han anseer den ene for eens med Kridtdanningen i England og Frankrige; den anden for et Led i en senere Dannelsesrække, og sandsynligviis analog med de franske Geognosters *Argile plastique* og *Calcaire grossier*. Saltholm og Limhamns Kalksteen, der ved sine oryctognostiske Forhold allerede meget nærmer sig til det egentlige Kridt, er det förste Led af Kridtdanningen her i Norden; dens Strygningslinie *N. N. V.* og *S. S. O.* gjelder ogsaa for endeel af de fölgende Udviklinger. Efter senere Undersögelser af samme Forfatter, kan man her tillöie, at de